

قانون اخذ ورودیه از بازدید کنندگان پارکها

و موزه های تاریخ طبیعی

(مصوب ۱۳۶۷/۸/۸)

ماده واحده- به سازمان حفاظت محیط زیست اجازه داده می شود به منظور حفاظت و حراست از سرمایه های ملی و گسترش کمی و کیفی آنها و برای تعمیق آموزشهای عمومی بویژه در موزه های تاریخ طبیعی و ارائه خدمات از استفاده کنندگان و بازدید کنندگان از نمایشگاه ها و موزه های تاریخ طبیعی و مناطق مذکور در بند «الف» ماده ۳ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست، باستثناء مراکز آموزشی و تحقیقاتی در ازای تسهیلاتی که فراهم می آورد، از طریق صدور بلیط وجه دریافت نماید.

تبصره ۱- نحوه دریافت بهای خدماتی که در اجرای این ماده واحده به مردم ارائه خواهد شد (بهای بلیط) بر اساس آیین نامه ایست که به پیشنهاد سازمان حفاظت محیط زیست و با تأیید شورای عالی حفاظت محیط زیست، بتصویب هیأت وزیران رسیده باشد.

بهای بلیط باید بگونه ای باشد که موجب استفاده هر چه بیشتر عموم جامعه بویژه اقشار محروم و مستضعف باشد.

تبصره ۲- وجوه حاصل از اجرای ماده واحده به حساب درآمد عمومی کشور واریز خواهد شد.

تبصره ۳- سازمان برنامه و بودجه مکلف است ردیف درآمدهای موضوع این قانون و همچنین ردیف اعتباری معادل ۵۰ درصد ردیف درآمدی مزبور را برآورد و در لایحه بودجه هر سال منظور نماید.

تبصره ۴- سازمان حفاظت محیط زیست مجاز است در هر سال معادل ۵۰ درصد وجوه حاصل از اجرای ماده واحده و حداکثر برابر اعتبار پیش بینی شده در ردیف مربوطه در قانون بودجه مربوطه را بر اساس درخواست وجه ذیحساب سازمان مزبور دریافت و بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی و با رعایت قانون نحوه هزینه کردن اعتبارات خارج از شمول..... مصوب ۱۳۶۴/۱۱/۶ جهت فراهم آمدن اهداف مندرج در ماده واحده تأمین نیازهای تجهیزاتی و تدارکاتی امور حفاظت از محیط زیست به مصرف برساند

. قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و چهار تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه هشتم آبان ماه ۱۳۶۷ تصویب و در تاریخ ۱۳۶۷/۸/۱۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.